

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010018
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému C. C., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom C. J., J. H. č. XX, prechodne bytom N., A. XXX, okres N., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu únosu podľa § 210 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26. novembra 2018 pod sp. zn. 2T/6/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 15. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste povinnej práce.

Podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a

obžalovaný C. C. - nar. XX.XX.XXXX v N., t. č. na slobode

odsudzuj e

podľa § 210 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona za použitia §§ 38 odsek 2, 42 odsek 1 s poukazom na §§ 41 odsek 1, 39 odsek 1 Tr. zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov s poukazom na § 49 ods.2 Tr. zákona n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd z r u š u j e právoplatný (18. októbra 2017) výrok o treste uložený obžalovanému C. C. v trestnom rozkaze Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21. septembra 2017 pod sp. zn. 3T/51/2017, doručený obžalovanému dňa 09. októbra 2017, v ktorom mu bol uložený podľa §§ 212 odsek 2, 38 odsek 2 Tr. zákona účinného do 31. júla 2019 trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok a súčasne súd z r u š u j e aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 26. novembra 2018 pod sp. zn. 2T/6/2018 bol obžalovaný C. C. uznaný vinným zo spáchania trestného činu prečinu únosu podľa § 210 odsek

1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138
základe, že

písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom

dňa 15.08.2017 v čase okolo 15.30 h v N., na ul. A., v blízkosti Mestskej knižnice prišiel za svojou priateľkou C. S., s ktorou má maloletého syna V.Š., nar. XX.XX.XXXX, ktorý jej bol rozsudkom Okresného súdu v Partizánskom sp. zn. 2P/16/2017-43 zo dňa 21.06.2017, právoplatným dňa 30.06.2017 s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku zverený do osobnej starostlivosti a výchovy a boli jej priznané rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k osobnej starostlivosti o mal. V.Š., nar. XX.XX.XXXX a žiadal ju, aby mu ich maloletého syna V.Š., nar. XX.XX.XXXX zverila do krátkodobej opatery, načo mu C. S. uviedla, že mu dá syna až po tom, ako ho prebalí a nakrmi, s čím však obžalovaný nesúhlasil a snažil sa C. S. z rúk vytrhnúť kočiar, v ktorom sa nachádzal maloletý V.Š., nar. XX.XX.XXXX, čomu sa snažila C. S. zabrániť, následne obžalovaný udrel rukou C. S. do tváre v oblasti ľavého oka, vytrhol jej kočiar z rúk a s kočiarom, v ktorom sa nachádzal maloletý V.Š., nar. XX.XX.XXXX ušiel do miesta svojho prechodného bydliska v N., na ul. A. č. XXX, kde sa s mal. V.Š., nar. XX.XX.XXXX presne nezistenú dobu zdržiaval a následne po tom ako poškodená zavolała políciu jej bol mal. syn V.Š., nar. XX.XX.XXXX za asistencie polície dňa 15.08.2017 v presne nezistenom čase vrátený matkou obžalovaného O. C. v mieste prechodného bydliska obžalovaného, pričom obžalovanému C. C. boli rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/29/2017 zo dňa 03.04.2017, právoplatným dňa 04.05.2017 obmedzené rodičovské práva a povinnosti otca k maloletému V.Š., nar. XX.XX.XXXX až do nadobudnutia plnoletosti matky maloletého, čím uvedeným konaním obžalovaný odňal mal. dieťa V.Š., nar. XX.XX.XXXX z opatrovania matky dieťaťa C. S. a spôsobil poškodenú C. S. hematóm pod ľavým okom, ktoré zranenie si nevyžiadalo lekárske ošetrovanie.

Za to bol odsúdený podľa § 210 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 odsek 3 Tr. zákona a § 54 Tr. zákona na trest povinnej práce vo výmere 60 (šesťdesiat) hodín. Podľa § 55 ods.1 Tr.zák. obžalovanému bola uložená povinnosť vykonať trest povinnej práce do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu a podľa § 55 ods.3 Tr.zák. tiež vykonať tento trest osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu. Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona mu bolo uložené aj ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote 15 dní napadnutý odvolaním prokurátorky proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátorka namietala tú skutočnosť, že prvostupňový súd uložil obžalovanému trest neprimerane nízky a v rozpore so zásadami ukladania trestov, vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu obžalovaným, jeho osobu a jeho pomery, že žalovaného trestného činu sa obžalovaný dopustil v čase plynutia určenej skúšobnej doby za inú jeho trestnú činnosť, keď neboli dané dôvody pre neuloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. V tomto smere poukázala na skutkové okolnosti, keď obžalovaný fyzicky zaútočil na C. S., ktorá sa snažila zabrániť tomu, aby jej vytrhol z rúk kočiar s ich maloletým synom V. Š., nar. XX.XX.XXXX tak, že ju udrel rukou do tváre v oblasti ľavého oka, čím jej spôsobil hematóm a následne násilím odňal z jej opatrovania ich maloletého syna. Z hľadiska individuálnej prevencie súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil i doterajší život obžalovaného, najmä to, že sa žalovaného skutku dopustil počas plynutia určenej skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za inú jeho úmyselnú trestnú činnosť, pričom ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody nebola pre obžalovaného dostatočná pre to, aby viedol riadny život. Prvostupňový súd tiež dostatočne nevyhodnotil osobu obžalovaného z pohľadu jeho doterajších štyroch odsúdení za úmyselnú trestnú činnosť a šiestich postihnutí za rôzne priestupky a uvedené skutočnosti tak vyvracajú názor prvostupňového súdu o excese v konaní obžalovaného v prejednávacom prípade. Dosiahnuť účel trestu u obžalovaného preto nie je možné uloženým alternatívnym trestom v napadnutom rozsudku, ktorý nedosahuje ani potrebný účinok pokiaľ ide o generálnu prevenciu a nie je ani dostatočným morálnym odsúdením konania obžalovaného. Prokurátorka ďalej uviedla, že sa nestotožňuje tiež s názorom prvostupňového súdu v tom, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému by malo negatívny vplyv na maloleté dieťa obžalovaného, pretože obžalovaný nemá riadne a stále zamestnanie, má nízky príjem z invalidného dôchodku, pričom ho živí fakticky jeho matka i matka jeho družky, ktoré tak pomáhajú s výchovou a zabezpečovaním nevyhnutných životných potrieb jeho maloletého syna. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že správanie obžalovaného bolo nevyspytateľné so zreteľom na jeho závislosť na požívaní omamných látok - metamfetamínu v kruciálnom štádiu, bez dostatočnej sebareflexie obžalovaného o svojej takejto závislosti a jeho nevoľou sa dobrovoľne liečiť a abstinovať. V minulosti sa podroboval opakovane ústavnej liečbe a pokúšal sa i o samovraždu. Obžalovaný sa v súčasnej dobe podieľa na výchove maloletého syna iba v minimálnej miere. Prokurátorka tiež namietala

priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona za existencie priznanej poľahčujúcej okolnosti aj podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Prvostupňový súd v tomto smere nepostupoval zákonne, pretože na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona je potrebná vyššia forma či miera napomáhania páchatel'a trestnej činnosti, než iba jeho súdom prijaté vyhlásenie o uznaní viny. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ani neuviedol ďalšie významné pozitívne aktivity obžalovaného v smere k objasňovaniu trestnej činnosti, na základe čoho by bolo možné tieto aktivity hodnotiť ako významnú pomoc pre objasnenie trestnej činnosti. Napadnutý rozsudok je tak v rozpore s požiadavkou na spravodlivé potrestanie páchatel'a trestnej činnosti, s požiadavkou na upevňovanie zákonnosti a viery verejnosti v spravodlivý postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov a prokurátorka preto navrhla, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. zákona zrušil vo výroku o uloženom treste povinnej práce obžalovanému a aby sám rozhodol podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému v prvej polovici trestnej sadzby podľa § 210 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, § 36 písm. l) , § 37 písm. h) Tr. zákona, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne prostredníctvom obhajcu vyjadril i obžalovaný, ktorý uviedol, že nesúhlasí s argumentmi prokurátorky, ktoré sú uvedené v písomných dôvodoch jeho odvolania. Napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny. Prvostupňový súd dôkladne posúdil okolnosti celého prípadu, prihliadol na spôsob ním spáchaného trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, jeho osobu a možnosti jeho nápravy a súd prvého stupňa tiež prihliadol na to, že ukladaný trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Poukázal na to, že v roku 2018 obnovil spoluzitíe s družkou C. S., ktorej v rámci svojich možností pomáha s výchovou ich maloletého dieťaťa. Spolu si našli aj krátkodobú brigádnickú prácu a snaží sa zbaviť sa, či potlačiť svoju závislosť na požívaní omamných látok dobrovoľnou liečbou. Trestu, ktorého uloženie sa prokurátorka domáha v dôvodoch odvolania, považuje za kontraproduktívny aj z dôvodu, že by tento zasiahol negatívne do jeho rodinných vzťahov a vzťahu s družkou v čase, keď sa ich vzťah pozitívne upravil, resp. skonsolidoval a osobne participuje na výchove svojho maloletého dieťaťa. Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona na rozdiel od názoru prokurátorky vyjadreného v písomných dôvodoch odvolania považuje za zákonné. Dodal, že ak by mu aj bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, sú u neho dané dôvody vzhľadom na okolnosti celého prípadu pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde sa prítomné procesné strany právom konečného návrhu vyjadrili nasledovne:

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa v plnej miere pridriava písomných dôvodov odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry, uložený trest obžalovanému v napadnutom rozsudku považuje za neprimerane mierny a navrhla, aby odvolací súd tomuto v celom rozsahu vyhovel a aby krajský súd sám vo veci rozhodol v zmysle návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania.

Obhajca obžalovaného rovnako uviedol, že sa pridriava písomného vyjadrenia k odvolaniu a dodal, že obžalovaný v súčasnej dobe žije s družkou (ktorá aj prišla s obžalovaným na verejné zasadnutie odvolacieho súdu) v spoločnej domácnosti s už dvomi maloletými deťmi. Ich druhé dieťa sa narodilo 01.06.2019. Obžalovaný v mesiacoch apríl až júl 2019 absolvoval protitoxikomanické liečenie. Preto navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že v súčasnej dobe žije s družkou a s dvomi maloletými deťmi, o ktoré sa starajú v spoločnej domácnosti. Po vykonanom liečení sa snaží abstinovať. Odvolanie prokurátorky navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu únosu podľa § 210 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu tak po formálnej stránke, vrátane materiálneho korektívu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátorky, ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas, len výrok o uloženom treste a dospel k nasledujúcim záverom.

Krajský súd preskúmajúc výrok o treste zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu síce prihliadol na zákonné ustanovenia dôležité z hľadiska jeho ukladania, vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, avšak nevyhodnotil dôsledne všetky preukázané okolnosti prípadu, osobu a osobné pomery obžalovaného majúce v tomto smere význam, v dôsledku čoho nesprávne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona.

O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný za spáchanie rôznej trestnej činnosti, z ktorých prvé odsúdenia má už zahladené. V posledných dvoch prípadoch bol Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 1T/36/2017 právoplatným (22. júla 2017) trestným rozkazom zo dňa 16. mája 2017 odsúdený za úmyselný prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f) Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, s určenou skúšobnou dobou na 16 (šestnásť) mesiacov, ktorá plynula do 22. novembra 2018 a ostatným odsúdením obžalovaného je trestný rozkaz Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21. septembra 2017 pod sp. zn. 3T/51/2017, ktorým bol obžalovaný opätovne uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f) Tr. zákona a bol mu opätovne uložený výchovný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok, ktorá plynula do 19. októbra 2018. Obžalovaný bol tiež priestupkovo postihovaný v 6-tich prípadoch.

Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd síce správne ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, keď u obžalovaného zistil správne dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) i podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (priznanie k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie obžalovaným prakticky od počiatku trestného stíhania a napomáhanie objasňovaniu trestnej činnosti obžalovaným tým, že urobil vyhlásenie o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Súd prvého stupňa však nepostupoval zákonne, keď prehliadol (rovnako ako aj sama prokurátorka), že obžalovanému mal ukladať súhrnný trest odňatia slobody vzhľadom na ostatné odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 3T/51/2017, čím by potom musel pri správnom postupe u obžalovaného identifikovať aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov). Tým by nastal u obžalovaného vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona. Už len z pohľadu tejto významnej skutočnosti je napadnutý výrok o uloženom treste povinnej práce obžalovanému nezákonný, pretože obžalovanému mal byť správne uložený iba súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 odsek 1 a zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, spojený s jeho bezprostredným výkonom, keď už Okresný súd Bánovce nad Bebravou pri správnom a zákonom postupe mal obžalovanému takýto trest ukladať so zreteľom na ustanovenie § 49 odsek 2 Tr. zákona (spáchanie trestnej činnosti počas plynutia určenej skúšobnej doby Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 1T/37/2017 za inú trestnú činnosť obžalovaného). S odvolacími námietkami prokurátorky vo vzťahu k uloženiu nepodmieneného trestu odňatia slobody sa však v zásade možno i inak stotožniť, pretože bez ohľadu na existenciu uvádzaných skutočností je uložený trest povinnej práce obžalovanému v posudzovanom prípade skutočne v rozpore so zásadami ukladania trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Nie je možné v tejto súvislosti opomenúť okolnosti spáchania skutku obžalovaným spôsobom tak, ako sa konštatujú v skutkovej časti napadnutého rozsudku, jeho doterajšiu trestnú i priestupkovú minulosť, ktoré skutočnosti odôvodňujú prísnejšie uloženie trestu pokiaľ ide o ukladaný druh trestu. Odvolací súd sa však ale nemohol stotožniť s námietkami prokurátorky pokiaľ išlo o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Doterajšia už ustálená súdna prax a judikatúra vo

všeobecnosti umožňuje súdu priznať takúto poľahčujúcu okolnosť, pokiaľ obžalovaný urobí vyhlásenie o uznaní viny, ktoré bolo súdom súčasne prijaté. Už opakovane odvolací súd zdôrazňuje, že prijaté vyhlásenie o uznaní viny obžalovaným je významnou pomocou predovšetkým žalobcovi (prokurátorovi) v jeho obligatórnej povinnosti po podaní obžaloby, t.j. v povinnosti dokazovať vinu obžalovanému. V neposlednom rade takáto pomoc prispieva aj k hospodárnosti celého trestného konania ako i k upevňovaniu stability preukázanej viny páchatelovi trestnej činnosti. Odvolací súd ďalej uvádza, že v posudzovanom prípade na druhej strane u obžalovaného existujú tiež mimoriadne okolnosti prípadu i pomery obžalovaného pre aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona, t. j. pre mimoriadne zníženie trestnej sadzby pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty oboch trestných činov, t. j. podľa § 210 odsek 2 Tr. zákona (sadzba od 1 jedného do 5 rokov oproti sadzbe od 0 do 2 rokov podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona účinného do 31.07.2019). Za takéto zákonné atribúty ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona odvolací súd považoval predovšetkým tie skutočnosti, že u obžalovaného už jeho aktívnejším prístupom v snahe viesť už iba riadny život obnovil spolužitie s družkou, s ktorou došlo k urovneniu vzťahu, čo viedlo i k tomu, že medzičasom sa im narodilo druhé dieťa, obžalovaný vyvíja aktivitu zabezpečovať finančné prostriedky iba zo statočných zdrojov a predovšetkým aktívne pracuje na likvidácii svojej závislosti na požívaní omamných látok či minimálne na jej relevantnom znižovaní absolvovaním odborného liečenia. Toto sú rozhodujúce skutočnosti, ktoré bolo možné, s prihliadnutím na dosiahnutie očakávaného účelu trestu u obžalovaného v posudzovanom prípade zohľadniť pri ukladaní obligatórneho súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody potom, čo z podnetu odvolania prokurátorky v neprospech obžalovaného odvolací súd rozsudkom podľa § 321 odsek 1 Tr. zákona (písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý výrok o uloženom treste povinnej práce obžalovanému a odvolací súd sám na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil zákonným spôsobom obžalovanému tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku primeraný súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý pokladá za plne konformný s ustanovením § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona (spolu s už uloženým a odvolaním nedotknutým ochranným opatrením), spôsobilý dosiahnuť tak individuálno-preventívny ako i generálno-preventívny účinok a takýto trest vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou. Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, keďže doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol a iné, prísnejšie zaradenie nebolo nevyhnutné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.